

- et foliis lentas intexere mollibus hastas.
 uitis ut arboribus decori est, ut uitibus uuae,
 ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus aruis,
 tu decus omne tuis. postquam te fata tulerunt,
 ipsa Pales agros atque ipse reliquit Apollo. 35
 grandia saepe quibus mandauimus hordea sulcis,
 infelix lolium et steriles nascuntur auenae;
 pro molli uiola, pro purpureo narcisso
 carduus et spinis surgit paliurus acutis.
 spargite humum foliis, inducite fontibus umbras, 40
 pastores (mandat fieri sibi talia Daphnis),
 et tumulum facite, et tumulo superaddite carmen:
 'Daphnis ego in siluis, hinc usque ad sidera notus,
 formosi pecoris custos, formosior ipse.'
Me. Tale tuum carmen nobis, diuine poeta, 45
 quale sopor fessis in gramine, quale per aestum
 dulcis aquae saliente sitim restinguere riuo.
 nec calamis solum aequiperas, sed uoce magistrum:
 fortunate puer, tu nunc eris alter ab illo. 49
 nos tamen haec quocumque modo tibi nostra uicissim
 dicemus, Daphninque tuum tollemus ad astra;
 Daphnin ad astra feremus: amauit nos quoque Daphnis.
Mo. An quicquam nobis tali sit munere maius?
 et puer ipse fuit cantari dignus, et ista
 iam pridem Stimichon laudauit carmina nobis. 55
Me. Candidus insuetum miratur limen Olympi
 sub pedibusque uidet nubes et sidera Daphnis.
 ergo alacris siluas et cetera rura uoluptas
 Panaque pastoresque tenet Dryadasque puellas.
 nec lupo insidias pecori, nec retia ceruis 60
 ulla dolum meditantur: amat bonus otia Daphnis.
 ipsi laetitia uoces ad sidera iactant
 intonsi montes; ipsae iam carmina rupes,